

Soita rivakasti

□ **Soittaminen** on tehtävä rivakasti, näin se oikiasi on kirjoitettuna siinä v:n 1899 telefontuuletossa, josta jo pakisimme. Elä unauta tappia sulke-
misreikään ukkosenilman jälkeen, ja heti ohjeiden alussa: ilmoita selvästi **numeron** sekä **nimen**.

□ **Ottiko** korvaan? Entä tämä: Yleisöä pyydetään itse pistämään **käyntirahan** lippaaseen. — Minun esimerkkini on pahvikyltistä, joka on säilynyt kaupunkikotitalomme alkua ajoilta, ehkä jo vuodelta 1912. Tällaisen objektin päätteen hyväksyi siis oululainen kielikorva anno dazumal.

□ **Myös** kielen kehityksen kannalta tämä Mailiksen mainio kataloogi siis on puhutteleva, mutta toisaalta minua hämmästyttää, että liikeväen kieli on niin hyvää kuin on. Ei mitään sellaista hölmöilyä kuin "meillä löytyy sinappia", niin kuin nykyään. 90 vuotta sitten tuo viimeksi käyttämäni adverbini kuitenkin esiintyi hie-
män toisenlaisessa yhteydessä: ...**nykyään** avaamani Konditori... Miksikäs' ei!

□ **Tätä** samaa **Aksel Sund-**

holm'in Konditori-Kahvilaa me varmaan jokainen olisimme valmiit käyttämään, sillä osaksemme tulisi "nöyrä ja rehellinen kohtelu". Näin luvattiin. Ainakin ensiksimmäintä on joskus nykyisin peräänkuulutettu. Vaatturi **K. Fältillä** niin kuin monilla muillakin näyttäisi muuten olleen **alituinen** varasto milloin mitään, esim. kankaita, ehdottomasti hyviä.

□ **Kielikorvalla** (kielenhuoltolehti) olisi kyllä hөрistelemissä tämänäpäisissä esimerkeissä: (tarjolla) silmälasia, kiikaria, nenärillää; satulantekijä. Mutta esimerkkejä ei löydy kovin paljon. Tutunomaisilta ja kodikkailta tuntuvat sanat ja muodot sellaiset kuin kahvea, maataisvoita, navetoihin, kelloin korjaus, (Riekki) myöpi, jäneksiä, suolataan halvalla maksolla. Tutut keskuskadut ovat Pakkihuoneenkatu ja Kauppureinkatu.

□ **Unohtuneita** sanamuotoja ovat esim. kirjansitomatehdas ja herättäjäkello. Entäpä soitin: soitettaessa (telofoonilla) oli annettava niin pitkä soitin... Entäpä sana opetusvälikappale, hoksaisivatko opetta-

jatkamaan heti? Jalanderilla ne olivat oppikirjoja, vihkoja, seinäkartoja jne.

□ **Joku** seppä valmisti hevosajokaluvaljaita, Jokela kesäajokaluja: Vaunuja, Troskia, Rilloja, Turunkärriä kummieli rautarattailla. Siinäpä lukijalle puhdetöitä, nimittäimistellä. Moni käsite oli vielä suomalaistumatta tai sen nykymuoto vielä hukassa, kun oli saatavissa sikareja, peperoseja, pianinoja, hedelmälimonaadeja. Sellaisia sanoja kuin kartiini tai muhvi nykyuori tuskin arvaakaan.

□ **Raamistoja** ja rullakarttiineja, akkunavarjostimia ja tapetteja, jos myös paperipussia on esim. **Abr. Sutisella**, Iso-Uusikatu 37... kuin myös valmisti huolellisesti ja joutuin huokeimmalla. Mitä, Sutinenko näin vanha! Vasta (jo) 60 vuotahan Sutisen "Taulun" piti olla, niin kuin onkin. Uteliasuuteni heräsi, mutta kysymällä selvisi: A. Sutisen isosetä korkeintaan... On ollut kirjansitomaliike, tapeetti- ja paperikauppa, a(A)sitenssi-kirjapaino. Kysymysmerkiksi meni. Pitää kysyä, kun vanha kirjaltaja kävelee kohdalle.

□ **Hyväksi** lopuksi ohje telefontuunin käyttäjille: Lapsia on poissa pysytettävä telefontuunista niin paljon kuin mahdollista. — Muuten: puhelu kaupunkien välillä sai kestää korkeintaan 5 minuuttia!

P.s. "Uleåborgiin" oli tullut pölyä lyöntivirhe. 2. kpl:n 3. rivillä p.o. "vain ruotsiksi", muuten ei ole mielekäs.